

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 sierpnia 2016 r.

Poz. 4896

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.282.2016.11 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXVI/146/16 Rady Gminy Łądek z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łądek dla wybranego obszaru w miejscowości Dziedzice – **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Przedmiotowa uchwała doręczona została Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 lipca 2016 r.

Jako podstawę prawną uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Na sesji w dniu 23 czerwca 2016 r. Rada Gminy Łądek podjęła uchwałę Nr XXVI/146/16 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łądek dla wybranego obszaru w miejscowości Dziedzice.

Przeprowadzona analiza przedmiotowej uchwały wykazała, iż została ona podjęta z naruszeniem prawa, w odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie bowiem z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., nr 164, poz. 1587), na rysunku planu stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego.

Organ nadzoru w odniesieniu do przedmiotowego planu podnosi, że ww. przepis rozporządzenia został naruszony w ten sposób, iż na rysunku planu wprowadzono (wraz z linią rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania) tereny wód śródlądowych powierzchniowych oznaczone symbolami 1-3 WS bez jakichkolwiek ustaleń dla tych terenów w treści uchwały.

W ocenie organu nadzoru powyższe naruszenie prawa, stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu i kwalifikuje do zastosowania sankcji przewidzianej w art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a mianowicie do stwierdzenia nieważności uchwały.

Organ nadzoru zwraca uwagę również na przepis § 6 ust. 1 pkt 4 uchwały, który „ustala (obowiązek) zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej na terenie 5P, jeżeli funkcja obiektów będzie tego wymagała”, podczas gdy na terenie oznaczonym symbolem 5P w § 16 ust. 1 uchwały ustalono możliwość lokalizacji wyłącznie obiektów produkcyjnych, składów i

magazynów, obiektów usługowych i handlowych bez możliwości realizacji zabudowy zagrodowej, stanowiącej de facto rolne (a nie produkcyjne) przeznaczenie terenu.

Zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, ze zm.) przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, tj. tereny przeznaczone:

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy pomocy społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Ustawa nie przewiduje zatem ochrony akustycznej dla terenów przeznaczonych w planie pod produkcję i usługi.

Ponadto organ nadzoru stwierdza, że w §5 ust. 1 pkt 4 uchwały dopuszczono „rozbiórkę istniejących w chwili uchwalenia miejscowego planu budynków”. Należy podkreślić, że w myśl art. 4 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy a nie rozbiórki. Pojęcie rozbiórki, organy właściwe oraz uwarunkowania formalno-prawne z nią związane szczegółowo określa ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290).

W związku z faktem, iż przedmiotowy plan nie narzuca obowiązku rozbiórki obiektów a jedynie dopuszcza taką możliwość naruszenie to należy uznać jako nieistotne naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzenie nieważności uchwały jest w pełni uzasadnione.

Z tych względów stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone w terminie 30 dni od jego doręczenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski.
(-) Zbigniew Hoffmann